

lig kunne give sig af med at undersøge denne Side af Forrentingens Virksomhed. Mit forekommer det derfor, at det er rigtigt, at man har vedtaget, at der skal være en collegial Bestyrelse. Lad os see hen til andre saadanne Forhold, ved hvilke en enkelt Mand har Ansvar, og lad os see, hvad det der har at betyde. Den høieste ansvarlige Stilling her i Landet er en Ministers, men forsaavidt en Minister ved sin Fremgangsmaade kom til at tilføie Staten Tab, vil jeg spørge, hvad Betydning det da havde i den Henseende til Dyrrettelsen af Tabet, at han havde dette Ansvar? Ved en Anstalt som denne er der ogsaa Spørgsmaal om store Capitaller, saa store, at det vilde være en Sjeldenhed i et Land som vort at træffe en Mand, der vilde være formuende nok til at kunne bære og erstatte de Tab, som han ved Feilgrib i sin Bestyrelse kunde have foraarsaget. Det forekommer mig derfor, at det ogsaa i denne Henseende er heldigt, at der bliver en collegial Bestyrelse for Anstalten istedetfor en enkelt Bestyrer, naar der tillige, som her er Tilfældet, sættes en Mand i Spidsen for Bestyrelsen, som har Overblik over det Hele, som er Leder af den hele Anstalts Forretningsgang, og som er istand til at have et skarpt Indseende med Bestyrelsens Virksomhed i enhver Retning, saaledes at han paa en Maade bliver Overdommer i selve Bestyrelsen over enhver enkelt Forretningsgren. Det er altsaa som sagt min Mening, at man har truffet det Rette i denne Henseende. — Der er dernæst Spørgsmaal om, paa hvilken Maade denne Bestyrelse skal udnævnes, i hvilken Henseende der er truffet den Bestemmelse, at den skal udnævnes af Kongen. Dette er efter min Mening ogsaa heldigt, fordi der ikke bør finde en altfor let Verling Sted i en saadan Bestyrelse; der bør kunne uddanne sig en Fasthed i Fremgangsmaaden, som meget let kunde gaae tabt, dersom de vedkommende Mænd blot skulde have ministeriel Udnævnelse, og altsaa saaledes mistede deres Fodfæste, naar den Minister, af hvem de vare kaldede, gik af.

En saadan Udnævnelse, som her er foreslaaet er ogsaa netop i Overensstemmelse med dette Things Anskuelse, idet den nemlig ikke skal være forbundet med Pensionsberettigelse. Naar vi have ønsket, at mange af de Embedsmænd, som nu ansættes, ikke herefter skulde udnævnes af Kongen, har Grunden dertil vistnok ofte netop været den, at der efter de almindelige Begreber forbindes Pensionsberettigelse med den kongelige Udnævnelse; men her er gjort en ligefrem Undtagelse i den Henseende, og dette forekommer mig at være vel stemmende med nærværende Things Anskuelse. Der er en anden Side af Sagen, som jeg dog ogsaa her vil omtale, nemlig den, at det, da denne Anstalt er under Statens Garanti, kunde synes, at der kunde være nogen Anledning for Bevillingsmyndigheden til i det Hele at sikkre sig et stærkere Tilsyn med en saadan Anstalts Gang, thi naar denne Garanti skal bæres af Staten, vil den bevilligende Myndighed altsaa i sin Tid kunne komme til at faae med den at gjøre. Det er nu vel muligt, at man i de fleste Tilfælde vil og maa indrømme Rigsdagen dens Indflydelse paa de vigtigere Spørgsmaal om Anstalten, men paa den anden Side vil denne dog faae en større Selvstændighed ligeoverfor Statens Finanser paa Grund af, at den selv skal afholde Lønningerne ved sin Bestyrelse, og derfor er det forekommet mig, at der multg kunde have været Anledning til at træffe den Foranstaltning, at den bevilligende Myndigheds anden Factor, nemlig Rigsdagen, ogsaa kunde være kommen til at udøve en Indflydelse paa en Deel af Bestyrelsen. — Smidleritid forekommer det mig, at vi, selv om vi see hen til alle de Punkter, jeg her har omtalt, dog kunne være tilfredse med Resultatet og lade Fremtiden afgjøre, om der er nogen Anledning til at ønske nogen Forandring, og jeg troer altsaa, at Thinget ved nu at fremme denne Lov videre uden noget Udvalgs Medsættelse vil gjøre vel og vil komme mange berettigede Duffer og Krav imøde. Der er saa Sager, som i denne Session have